

דף נט.

או"ח סימן שח פערף ד עין משפט א.

ה. ג. לא יצא בעיר של זהב שהוא תכשיט ומחברין אותו למלבוש ע"י סיפה שיש בו, ור"ת פ"י שהוא עטרה לראש.

דף נט :

או"ח סימן שח פערף ה עין משפט א.ב.

ה כלילא, והוא תכשיט שמניחתו על פדחתה מאוזן וקשרתו ברכזות התלוויות, מותרת לצאת בו בין שאין שהיא מתחיקות של זהב חרוזות בהוט בין שאוון התיקות קבועות במתלית.

או"ח סימן שא פערף לו עין משפט ד.

לו. לט. מותר לצאת בבי' מלבושים זה על גבי זה בין לצרכו בין לצורך חבירו אפי' ב' הגורות זו על גבי זו וain מלבוש מפסיק בניהם.

ויש אוסרין ב' הגורות זו על זו אלא א"כ מלבוש מפסיק בניהם, וכן הגה: ראוי לנוהג.

מותר ללובש ב' כובעים זה על גבי זה.

או"ח סימן שח פערף ו עין משפט ה.

ו רוסקיא, דהינו חתיכת מעיל רחבה, אם יש בה רצועות קצורות תלויות בה לקושרין בהם ולהדקן סביבותיה דמהדק, שרי, ואם אין לו רצועות, אסור.

ג. אבל הגורות שלנו מעור נראה דאסור זו על גב זו דין דרך ללבושם לשם חיים לא כן בבי' מלבושים. ועיין בכח"ח אותן ר"ז ואות ר"ת.

ד. שכן הדרך בחול ללובש מגבעת על הכיפה, אבל ב' כובעים ממש אסור דין דרך בחול כן ג"כ, כה"ח אותן ר"ג.

או"ח סימן שג סעיף ח עין משפט ו.

ח. ד. לא יצא בנזמי האף **ה**, אבל יוצאה בנזמי האוזן.

הגה: משומ שאוזניה מכוסות, ובמקום שנוחות לגלות האוזנים אסור לצאת בהם **במקום שאינו מעורב אם הדרך להוציאם ולהוציאם מאוזניה ט.**

ח. **ה** שמא תוציאם להראות ותבא להעבים ד"א בר"ה, אבל בנזמי האוזן כיוון שיש לה טירחא להוציאם כיוון שאוזניה מכוסות לא גزو, ב"י, ט"ז ס"ק ו'. ט. והיום שאין דרך להוציאם ממש מותר גם באוזניה מגולות.